

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.
pentru fie-care publicare.

Alegerile în România.

Vineri s'au început în regatul român alegerile parlamentare, pentru a da noului guvern noui corpuri legiuitoare. Pregătirile de luptă n'au fost prea animate; ear' de violențe nu s'a pomenit de loc, semnul, că situația e prea bine cunoscută în țară, ear' chestia financiară, pe care noul guvern va avea să o rezolveze cu ajutorul nouelor corpuri legiuitoare, e atât de grea, încât opoziția nici nu se găodește să o mai agraveze prin lupte electorale sgomotoșe, violente și chiar sângerose, — cum se făceau în trecut.

Asupra rezultatului alegerilor nu mai încapă deci nici o îndoială; ele vor da majoritate covârșitoare guvernului liberal, dacă nu chiar unanimități în ambele corpuri legiuitoare, în cameră și senat, după cum s'a mai întemplat lucrul și în trecut.

Inzădar; România e țară tineră; n'a trecut încă prin întreaga scôlă constituțională, și de aceea dat ni-a fost în trecut să vedem de multe-ori, cum bărbați de cea mai mare valoare politică, după căderea lor dela guvern n'au mai putut străbate în parlamentul român nici după cele mai mari opintiri și încordări de forțe ale partidului din care făceau parte și cu care împreună se aflau în opoziție.

Chiar și nemuritorului *Ian Brătianu* i-s'a întemplat odată, că ales fiind din partea capitalei române cu mare însuflețire și aprôpe cu totalitatea voturilor membru al corpurilor legiuitoare române, abia la câteva săptămâni mai târziu n'a mai primit nici un vot în capitală, ci față de el a fost ales cu aceeași însuflețire și aprôpe cu același număr de voturi o nulitate politică dar' aparținătoare partidului care venise la putere.

Va să zică, guvernul e totdeuna sigur în România de majoritatea parlamentară, de care de altcum și are trebuință, pentru a pute conduce cu succes afacerile statului.

Dar' dacă are lipsă de majorități, n'are lipsă de *unanimități*; și acesta e punctul la care voim să ne oprim nișel.

E foarte natural, ca noi cei dela distanță, neinteresati și neîntrați în luptele politice ale fraților din regat, să vedem mai bine lucrurile și să le apreciam mai cu calmitate, așa cum în politică peste tot trebuie să se facă aprecierile. Și trebuie să spunem, că ne-a impresionat foarte neplăcut totdeuna lupta înversunată ce vedeam că se deslănțuește dincolo între partidele politice, luptă purtată de mulțea cu atâta vehemență, încât trebuia să credă omul că e luptă dată între două tabere de dușmani neîmpăcați, și că nu e vorba de lupte politice purtate pe principii între fiii aceleiași țeri, dintre cari fiecare voește numai binele și prosperarea țării.

Chiar și retragerea unui partid de la putere, pentru a face loc celuilalt, se întempla în trecut de multe-ori în România numai după ciocniri formale și după vărsări de sânge. Și e foarte imbucurător faptul, că de astă dată nu s'a întemplat astfel. Retragerea conservatorilor și venirea liberalilor la pu-

tere s'a făcut fără nici un sgomot, pe calea sa normală, așa cum trebuie să se facă ori-ce schimbare de guvern și cum sperăm că se va întempla și în viitor, totdeuna. Acesta e primul pas spre bine. Ear' al doilea, inevitabil, e acela, de a nu rivni guvernele române la *unanimități* în corpurile legiuitoare, ci a face loc în ele și pe sêma opoziției. Opoziția e necesară în parlament și nici un guvern nu se pôte dispensa de ea, pentru-că făcându-o acesta dă ansă la bănueli că se teme de controlă.

Am dori deci, ca din alegerile începute Vineri în România pentru formarea nouelor corpuri legiuitoare, se nu mai iase unanimități pe sêma guvernului, ci să primescă intrare nouă în parlament și frunțașii partidului retras dela putere; dar' și mai mult am dori, să se facă posibilă reprezentarea minorităților în parlamentul român, când apoi s'ar cunoște mai bine și mai ușor adevărata opinie publică a țării.

Dar' astea sunt lucruri interne, cari nu ne privesc, pentru-că privesc numai cercurile politice române de dincolo; le-am atins numai pentru că ni-ar plăce, dacă frații noștri din regat ar ajunge și pe terenul acesta la o perfecționare care să impuna străinătății. Pentru-că fala și mândria lor este și fala și mândria noastră!

Sibiu, 25 Martie n.

Tunuri noue. Se depeșeză dela Viena, că introducerea unor tunuri noue la artileria noastră este fapt împlinit și că proiectul de lege, referitor la procurarea lor, va fi prezentat delegațiunilor încă în sesiunea anului acestuia. Noile tunuri sunt inventate de *Erhardt* din Düsseldorf și probele făcute cu ele au fost foarte mulțamitoare. În decursul săptămânii acesteia se vor ține probe noue, în prezența monarhului, după ce apoi se va hotărî numărul tunurilor ce sunt de procurat. E vorba să se comande două mii de tunuri noue, ear' cele vechi se fie tôte schimbate după acest nou sistem. Tunurile noue vor costa osutăpatruzeci milioane de corone, cari vor fi împărțite spre plătire în patru ani, și astfel încă anul acesta delegațiunile vor avea să voteze 35 milioane de corone pentru procurarea de tunuri noue. E de notat, că noul sistem de tunuri e introdus deja în Anglia, Rusă și Norvegia. Și firește, pretutindenea în scopul și de dragul păcii! Zeu scumpă pace.

În chestia crucii. Tinerimea universitară creștină e ferm hotărâtă să petiționeze la M. Sa contra rescriptului ministrului de culte și instrucțiune publică prin care se aprobă hotărîrea senatului universitar, de a nu fi admisă crucea în salele de prelegere ale universității. În presera înaintării petițiunii, tinerimea va aranja un conduct de facile în fața palatului regal din Buda. Cercetarea în contra celor-ce au pus crucile pe pereți decurge de altcum cu tôte energia. N'a trebuit să-i erueze poliția, pentru-că s'au anunțat ei singuri și tot se mai anunță mereu. La început s'au anunțat 102 studenți, cari au adresat rectorului un memorandum în cauză, spunându-i, că n'au fost influențați de nimeni, ci aceea ce au făcut au făcut din convingere, fiind-că *crucea le este sfântă și scumpă*. Chiar și profesorii cari anchetază, sunt încântați de serioșitatea cu care au îmbrățișat de astă-dată studenții chestia crucii.

Istoricul Episcopilor noue

de **George Ardelean.**

(Urmare.)

VI. Metropolitul Miron Romanul pentru episcopiiile noue.

În urma însărcinării primite dela Congresul din anul 1878 metropolitul Miron nu a întârziat a face pregătirile necesare pentru câștigarea materialului în cestiunea înființării eparchiilor noue și a adresat către episcopii sufragani din Arad și Caransebeș următoarea scrisore din 22 April 1880:

Nr. 159 M. 1879. *Preasfințite D-le Episcop, frate în Christos Preaiubiți!*

1. În cestiunea susținută de mai mulți ani pentru a se înființa două episcopii în provincia noastră metropolitană, congresul nostru național bisericesc întrunit la anul 1878, în ședința sa din 20 Octombrie a anului aceluia sub Nr. 243 a luat concludusul alăturat în estras protocolar sub ./ prin care se decretază în principiu înființarea unei episcopii noue în Timișoara și alta în Oradea-mare, însărcinându-se Consistoriul Metropolitan cu elaborarea unui plan detaliat pentru realizarea acestor două episcopii.

Concludusul acesta congresual fu adus cu considerare la raportul meu presidial din 10 Octombrie 1878 Nr. 142 electr. alăturat aci în copie sub ./, prin care în trăsuri generali am înfășoșat congresului atât necesitatea cât și posibilitatea înființării atinselor episcopii și cu acest raport a consimțit în fond respectiva comisiune congresuală luându-l de basă la propunerile sale primite de Congres. Pentru a se pute elabora în detail planul de realizare, ce este de a se așterne în acest obiect procsimului congres, conform concludusului metropolitan din 4/16 Octombrie 1879 am trebuință de a cunoște la locul prim vederile respectivelor sinode eparchiale în ceea ce privesc o arondare nouă a eparchiilor de astăzi în acel mod, ca din aceea după trebuință și posibilitate să se rumpă câte un contingent pentru eparchiile noue și pentru posibila echipare a eparchiilor în respectul numărului populațiunii.

Ca sinodele eparchiale să pôtă face mai cu înlesnire combinările sale în această cestiune de arondare, mă află îndemnat a-mi esplica cugetele mele exprimate în alăturatul raport cu privire la înființarea nouelor episcopii; eu adegă precăt îmi ajung cunoscințele topografice, — cele cinci eparchii, cari ar fi să fie în viitor părțile constitutive ale metropoliei noastre, mi le înfățișez arondabile astfel:

Părțile banatice ar avea două episcopii, una în Timișoara, la care ar aparține populațiunea din comitatul Timiș și Torontal, alta în Caransebeș pentru populațiunea din comitatele Caraș și Severin, dându-se aceste din urmă din teritoriul arhidieceșei transilvane anume din protopresbiteratele Dobrei, Devei și al Hațegului un număr de comune ce s'ar recere spre aceea, ca numărul total al populațiunii să trecă peste minimul de 250.000 de suflete.

2. Părțile proprii ungurene ar avea asemenea două episcopii, una în Arad pentru populațiunea din comitatele Arad, Bichiș, Cianad și Ciongrad, apoi pentru ținutul Belului din comitatul Bihor, mai dându-se din teritoriul arhidieceșei anume din protopresbiteratele Zarand, Ilia și ambele Gióge un număr de comune, după cum va recere populațiunea față de celelalte eparchii; alta în Oradea-mare pentru populațiunea din comitatul Bihor cu escepțiunea ținutului Belului, la care episcopie ar fi să se

adneceseze din arhidieceșea transilvană un număr necesar de comune din 8—9 protopresbiterate din părțile superioare anume din acestea: Bistrița, Cetatea de pétră, Solnoc I, Solnoc II, Unguraș, Cluj, Secu, Turda superioară și Vașarheiului.

3. Părțile transilvane remase după desmembrările amintite în punctele precedente, ar constitui arhidieceșea la tot cazul cu o populațiune peste 400.000 de suflete.

Condițiunile sub cari s'ar pute efectui o astfel de arondare a eparchiilor, ar fi următoarele:

a) Prin înmulțirea numărului eparchiilor dotațiunea normală din present a episcopilor actuali și a arhiepiscopului să nu se înpuțineze; din carea privitynță, dacă nu ar fi alt espedient, episcopiiile noue deocamdată, și adegă până la adunarea trebuincioșelor mijloce ar pute rămâne neprovizute cu episcopi proprii, punându-se sub îngrijirea provisorie a episcopilor învecinați.

b) Să se sistemizeze dotațiunea episcopilor pentru viitor cu rezervata de sub a) cel puțin 8.000 fl. anual, și spre acest scop să se caute mijlocele necesare, cari după posibilitate să se comaseze și să trecă în bugetul metropoliei.

c) Asemenea să se facă îngrijire pentru necesara dotațiune a personalului Consistorial din mijlocele particulare ale respectivelor eparchii.

d) După împlinirea condițiunii de sub c) numai decăt să se înființeze un Consistoriu eparchial în Timișoara, ear' cel din Oradea-mare să se susțină ca consistoriu propriu eparchial.

e) Pentru comunele rupte din legăturile eparchiale de mai nainte să se estindă competența lor din fondurile și din alte mijloce ale eparchiei la carea au aparținut.

f) Numărul deputaților sinodelor eparchiale și ai congresului național bisericesc să se reducă așa, ca sinodele eparchiale să constee numai câte din 30, ear' la congres fie care eparchie să fie reprezentată câte prin 15 deputați.

g) Să se esopereze modificarea unor dispozițiunii din Statutul Organic prin articoli novelari, conform esigențelor noiei arondări.

Vă recere dar' cu dragoste frățescă, pe Prea Sfinția Vostă să binevoiți a le comunica tôte acestea cu sinodul eparchiei Prea Sfinției Vostre încă sub sesiunea lui din anul curinte, și apoi a-mi comunica cât se va pute mai curând vederile aceluiași preste tot în punctul arondării celor cinci eparchii, dar' și cu privire la condițiunile de mai sus cari eu le află nedispensabile la regularea acestei cestiuni, rămânându-mi apoi a întreprinde în acest obiect cele ulterioare, așa ca proximului congres, care'l am în vedere pe 1 Octombrie a. c., să se subșternă proiectul recerut.

Cealaltă cestiune cuprinsă în concludusul congresual, adegă sistemizarea unui post de vicar arhiepiscopesc pentru arhidieceșă, cu rang de arhieru, se va regula prin concursul respectivelor sinode, al celui arhieresc și al arhidieceșei concerninte.

Intr'altel preaprețuitelor propensiuni frățesci recomandat, cu distinsă considerațiune sum Al preasfinției Vostre
Sibiu 22 April 1880.

Frata în Cristos
Miron Romanul m. p.
metropolit.

VII. Episcopiiile noue la Sinodul din Arad dela anul 1880.

Literele de sus ale Exelenției Sale Metropolitului Miron Romanul ajungând la Consistoriul din Arad sub Nr. 1387/880 se transpun sinodului;

Ear Sinodul în ședința sa a IX ținută la 2/14 Maiu 1880 le ia la desbatere și decide: sub:

„Nr. 202. Presentându-se literile Exelenției Sale Preasfințitului Metropolit Miron Romanul din 22 Aprilie 1880 Nr. 159 M. 1879 în cauza înființării unei episcopii noue în Timișoara și alta în Oradea-mare, în urma propunerii comisiei organizatoare, completate cu amendamentul deputatului Nicolau Zigre:

Conclus. Sinodul aderă și din partea sa în principiu la înființarea acestor episcopii, acceptând planul înființării dela consistoriul metropolitan, pe lângă dorința sa de a se lua în considerațiune și împărțeala cu această ocaziune în întreaga provincie metropolitană, și pe lângă rezervarea dreptului de a se pronunța la timpul seu asupra planului și modalităților înființării acestor episcopii noue.“

Neprimind metropolitul Miron respuns satisfăcător, a adresat în anul următor 1881 a doua scrisoare către ambii episcopi din Arad și Caransebeș care sună:

Nr 92 M. 1889.

*Preasfințite Domnule Episcop!
Frate în Cristos Preaînțele!*

După estrasul protocolar comunicat aicea în dublu cu prețuitele litere ale Preasfinției Vostre din 18 Maiu și 5 Iunie 1880 Nr. 1311 și 1387, sinodul eparchiei Preasfinției Vostre s'a pronunțat la 2/14 Maiu 1880 sub Nr. 202 numai în principiu pentru înființarea a două episcopate noue în provincia noastră metropolitană, dar' nu a considerat totodată și specialele mele vederi cari vi le-am comunicat cu literile mele din 22 April 1880 Nr. 159 din 1879 spre acel scop, ca auzind și părerea aceleiași sinod cu privire la specialitățile comunicate, se pot pune în lucrare pentru proximal congres un plan detaiat pentru înmulțirea și arondarea episcopatelor.

Ca dară se pot face acesta vin cu dragoste frățescă a vă recerca: să binevoiiți a supune din nou obiectul acesta pertractării sinodului proximal anual al eparchiei P. S. spre acest scop: ca însuși acest obiect de mare importanță pentru întreaga provincie metropolitană să se lămuriască și din aceea parte nu numai în principiu ci și cu privire la specialitățile cuprinse în literile mele provocate mai sus, ca apoi pe proximal congres din toamna viitoare să pot avé adunat și redigiat întregul material ce aparține la obiectul din cestiune.

De altminte dragostei frățesci recomandată, cu distinsă considerațiune sum Sibiu 14 April 1881.

frate în Cristos

*Miron Romanul m. p.
metropolit.*

Decisul consistorial din Arad sună la această scrisoare:

Nr. 918/881. Hărta Exelenției Sale Metropolit din 30 Martie a. e. Nr. 50 M împreună cu concludul măritului Congres național bisericesc adus în ședința dela 14/26 Octobrie 1881 Nr. 139 în cestiunea celor două episcopii istorice Oradia și Timișoara, înființându-se se transpune Veneratului sinod eparchial.

VIII. Sinodul Diecesei Aradului din anul 1881 pentru Episcopiiile noue.

La recercările Metropolitului Miron Romanul comunicate în capitlul premergător hotărește sinodul aradan în ședința sa ținută la 28 April (2 Maiu) 1881 astfel: Nr. 176 Părintele Metropolit Miron Romanul prin hărta sa dto 14 April 1881 Nr. M. 92 ex 1880 reflectând la concludul acestui sinod din 2/14 Maiu 1880 sub Nr. 202 află că acest sinod prin acest conclud s'ar fi pronunțat numai în principiu pentru înființarea a două Episcopii noue în provincia Metropolitană, dar' nu a considerat și specialele Exelenției Sale vederi cari au fost comunicate cu literile din 22 April 1880 sub Nr. 159 M. ex 1879 spre acel scop, că auzind și părerea acestui sinod cu privire la specialitățile comunicate se pot pune în lucrare pentru proximal Congres un plan detaiat pentru arondarea Episcopatelor. Cere deci a se pune de nou obiectul la pertractarea sinodală — spre acel scop, ca acest obiect de mare importanță pentru întreaga provincie metropolitană să se lămuriască nu numai în principiu ci și cu privire la specialitățile cuprinse în literile Exelenției Sale.

La propunerea comisiei organizatoare prin referințele seu Vinčențiu Babeș, sinodul enuncie; după adoptarea unui adaus proiectat de Dr. Nicolau Oncu:

Acest sinod eparchial prin concludul seu de sub Nr. 202—1880 când a aderat în principiu la înființarea decretatelor prin congres două Episcopii noue în conștiința și respective pe basa literilor Exelenției Sale a părintelui metropolit din 22 Aprilie 1880 Nr. M. 159 ex 1879 n'a putut înțelege aderarea sa în principiu numai cu privire la necesitatea și dorința de înființare a cestiunatelor Episcopii, care deja este expresă formal și definitiv prin concludul de sub Nr. 243 din 1878 al supremei noastre legislațiuni bisericesci adevă a congresului bisericesc național, ci aderarea în principiu se înțelege și relativ la specialele modalități propuse de părintele Metropolit. Și dacă acest sinod n'a aflat ca cale a aminti acele specialități cu de amenuntul, a fost pentru că le-a considerat numai de material bun, ce are a fi pus la judecarea Consistoriului metropolitan și apoi la a măritului congres, conform tenorei concludului mai sus atins al aceluiași congres, ne void acest sinod prin votul seu a judeca unor grave considerațiuni la unele propuneri speciale, ca bună oră cele de sub lit. f. și g. la 3. ce va

trebui să deștepte în Congres la finala decisiune.

De altminte combinațiunile părintelui Metropolit preste tot, se află coresponzătoare și calificate de basă la realizarea ambelor Episcopii de sub întrebare, și respective la arondarea tuturor Eparchiilor.

Sinodul conform concludului seu de sub Nr. 202/880 ascéptă elaborândul plan esact și detaiat de realizare a acelor diecese spre a se pronuncia asupra lui.

(Va urma).

Din tractul prot. Lupșei.

Inmormântarea protopresbiterului Danciu.

Ofenbaia, 20 Martie n.

Luni în 5/18 Martie c. s'a petrecut la eternul reaos șeful tractual: iubitul, stimatul, neuitatul prot. Ioan Danciu.

Viéța sa e plină de dulci și jalnice suveniruri de o potrivă, activitatea sa — pentru jinitul nostru — fenomenală.

Născut sêrac din familie de preot în comuna Bucium-Cerb din Munții-apuseni, din propria vrednicie, fără multă știința teoretică, dar' având zelul apostolic și praxa vieții, — s'a înălțat în curând la nivoul, unde încrederea publicului înălță pe luptătorii bravi, desinteresați. În tinera etate a devenit administrator, mai apoi protopresbiter al tractului Lupșa. Timp de 27 ani a servit tractului ca protopresbiter și 34 ani aprôpe bisericii ca preot și națiunei ca luptător al intereselor religioase și culturale în popor. El a fost, care a aparat tractul, când destinat era cu ocaziunea arondărilor a se desfința. Sub a lui povăț s'au ridicat biserici, s'au întemeiat școle, s'au făcut salare învățătorești, s'au așezat preoți și învățatori destoinici pretutindenea. Nainte de densus alară de niște biserici ruinate și preoți aprôpe inaltabeți, alta nu aveam, Azi? Biserici, școle pompoase, preoți și învățatori dibaci, inteligență și popor rivnitor în cele bune preste tot local. Intunerecul nescinței s'a despiciat pretutindenea, întocmai ca marea roșie, când Moise a lovit-o cu toiagul. Cine a rupt intunerecul, cine a adus lumina? Apostolul nostru cultural, protop. Ioan Danciu. Numele lui pentru noi însemnă foarte mult, aprôpe totul. Căci nimic fără densus nu s'a făcut din ce s'a făcut. Lui avem a-i mulțami și crearea institutului de credit și păstrare „Munteana“, al cărui director executiv era repausatul.

În timpul din urmă înse s'au descărcat și nori grei, fulgere, putem zice, preste capul seu. Nenorociri l'au trântit trupesc și sufletesce. Ce mirare, dacă falnicul stejar a cedat, a succumbat. Deși apostol, om a fost și el, necazurile l'au turrit.

Astăzi Ioan Danciu nu mai este. Jalea a cuprins multă lume: preoți, mireni, inteligenți și popor de rând. Dela un capăt la altul al tractului au alergat să deie onorul din urmă regretatului șef și luptător. Și cum nu, când totă mulțimea inteligenței din acest tract, aprôpe în total este creațiunea dece-

datului. Ba cei mai mulți ca afini au alergat la părintele lor.

Actul înmormântării a decurs imasant, grație dispozițiunilor salutare ce le-a luat comisarul consistorial, P. O. Domn protopop și asesor cons. Nicolau Ivan. D-sa a statorit cu precisiune până la detaluri, programul, în cadrul căruia solemn, impunător a decurs întreg actul.

La ora 1 p. m. preoții fungenți s'au dus în biserică, apoi îmbrăcând ornatele preoțesci, încunjuțați de oceanul publicului s'au prezentat la casa mortuară, ca să ia cu sine pe cel ce zăcea pe catafalc. Conform dispozițiunilor, afară de comisariul consistorial, 6 preoți au servit, 6 l'au ridicat și purtat până în biserică și de acolo până la mormântul săpat lângă altar, ear' ceilalți preoți și învățatori s'au postat în șirul jălitorilor. În biserică P. O. Domn asesor N. Ivan a rostit un avântat panegiric, care a stors lacrimile din ochii publicului, mai ales atunci când a accentuat maririul repausului.

La mormânt în numele direcțiunei institutului „Munteana“ si-a luat adio dela directorul executiv președintele direcțiunei Ioan Is. Tordai preot gr-cat.

Cađut-a cununa capului nostru, și vai nouă... Pentru această s'a făcut durere; întristată este inima noastră, pentru această s'au întunecat ochii nostri. (Plângere 5, 16—17).

Flori vesele, zimbitoré aduce primăvara pretutindene... Vai! ale noastre flori triste, cernite sunt!

În veci pomenirea Ta, fericitul nostru părinte!

v. g.

Dela sate.

— Nasarineni printre Români. —

Gero-Oșorheiu, Martie.

Mari greutăți și nefericiri a trebuit să supôrte poporul român în tôte timpurile. Nu arareori el a fost aprôpe ingenunchiat sub sarcina poverilor. Însă nu a putut fi zdrobit. Atacurile ce totdeauna au fost îndreptate contra lui, au fost atât de barbare, de tiranice, încât trebuie să ne mirăm cum el și-a putut păstra existența.

Da! Căci de n'am cunoșce mare-ai alipire către religie, către legea moștenită de la strămoși, atunci acel fapt ar fi puțin esplicabil.

Tăria în credința strămoșescă a mântuit neamul românesc, și tot ea e chemată a-l mântui și pe viitoriu.

Dar' această alipire către legea strămoșescă, mândria părinților nostri, se pare că a început a slăbi în inimile noastre. Zic, se pare, căci pôte mă înșel, și atunci ași fi cel mai fericit, a-și muri liniștit știind că existența neamului nostru este pentru mult timp asigurată; voi înregistra următorul cas creșdând că arătând rétăcirea unora vom feri pe alții de a le urma în rătăcire.

În 20 Februarie st. n. s'a înmormântat la noi în comună o femeie de ungar veduă cu numele Mozsar Ilona. Această femeie era reformată mai întâiu, dar' și-a părăsit reli-

FOIȘORĂ

Simpatie și Antipatie.

(Urmare.)

Simpatia și antipatia se nasce însă adesea din diferite impresiuni din copilărie sau tinerete precum și la persoanele nervoase mai ales, din simplu capriciu. Alte-ori se razimă pe vanitate. Numai în acest mod se pôte esplica antipatia, de alt-fel inexplicabilă, pe care o arată une ori copii unor persoane cari nu li-au făcut nici un rău și pe cari nu le cunosc bine numai din cauză că acestea seamănă cu câte un profesor prea sever pe care l'au sau l'au avut. Asemenea antipatii nu sunt însă numai apanajul copiilor. Adese-ori le simțim și noi și încă pentru cei mai buni ómeni (mai ales la începutul cunoștinței noastre cu ei) când acestia sémănă cu câte cine-va de care avem dreptul a ne plânge.

Dar și multe simpatii se nasc în același mod. Ca să nu citez de cât un exemplu istoric voiu aminti de simpatia extraordinară pe care o avea Descartes pentru ómenii șaii, din cauză că prima femeie pe care o iubise usese șaiie.

Se istorisesc chiar casuri (rare însă, se înțelege) în cari bandiți, porniți pe jaf și pe omor, au fost desarmați de fisionomia prisionierului lor, fisionomie care le amintea trăsurile vreunei ființe iubite. Pôte că, în parte, și pe acesta se sprijinesce faptul, că primul strigăt cu care salută, de departe încă, bandiții italieni, pe acei pe cari au de gând să i prade e: „La faccia in terra“ deși aceste cuvinte s'ar puté pune și pe socotéla precauțiunei, cu alte cuvinte a dorinței de a nu fi văzuți și mai târziu recunoscuți de prisionieri res-cumpérați cu sume mari.

Un sentiment analog ne stăpânesce adese-ori și când e vorba de nume. De câte-ori nu auzim pe câte cine-va admirând un nume urit ca sunet și din potrivă exprimând aversiune pentru un nume frumos. E foarte probabil, că dacă am cerceta cauza acestui fapt am gasi-o în simpatia sau antipatia pe care le-a inspirat-o o persoană care purta numele admirat sau urit.

Simpatia și antipatia cari se razemă pe fisionomie sunt întemeiate și deci nu trebuiesc puse pe séma capriciului. Trăsurile feței și până la un punct și forma mânilor și picioarelor talmăcesc adese-ori cu multă exactitate calitățile sau defectele noastre sufletesci.

Descrierea caracterului după trăsurile feței și forma corpului constituie chiar o știință, neadmisiă pôte de tóta lumea, dar' care numără totuși câți-va adepți de vază, cunoscută sub numele de fisionomică. Fisionomia populară, fără nume particular și moștenită din tata în fiu este tot atât de veche ca și omul, și la tôte popórele există zicale cari se sprijinesc pe ea. Astiel Românul zice: „Are vino'n còce“, Francezul: „il a une tête à giffles“, Germanul: „Ein Ohrfeigengesicht“, Italianul: „un maso di Rebecca“, Englezul: „his eyes ioil fetch the ducks off the water“ (ochii lui sunt în stare să facă rațele să fugă de pe apă ca să vie la el). ș. a. m. d.

Simpatia sau antipatia care se nasce în noi la prima întâlnire cu o persoană, pentru dēnsa, și care e cunoscută sub numele de „prima impresie“ (bună sau rea) e foarte adesea întemeiată, și prin urmare ar trebui să ținem sémă de ea. Mie, cel puțin, mi-s'a întâmplat foarte rar să mă înșel în aprecierea cui-va după prima impresie, nu tot atât de rar însă, să mă căiesc că nu ascultasem de ea.

Celebrul Boerhave credea că cauza simpatiei și a antipatiei residă în diferite exalațiuni proprii fie-cărui om, atrăgătoare pentru unii și respingătoare pentru alții.

În această aserțiune a sa se basa pe faptul, că natura a lăsat unele animale sêlbatică cu câte un anume miros particular, mulțamită căruia se pot feri de ele animalele domestice.

E incontestabil, că unele animale se bucură de un miros foarte fin, miros de care se conduc adese-ori în vieța. Deși nu în aceeași măsură, omul a fost și el dotat de natură cu un miros mult mai fin de cât acela de care ne bucurăm azi; dovadă sêlbatecii. Grație civilizațiunei însă, sau mai bine a relelor cari au decurs dintr'însa, a mâncărilor „fai-sandate“, a beutiurilor alcoolice, a tumatului precum și a faptului că acum nu mai avem nevoie de miros în același grad în care aveam nevoie de densus când eram în stare primitivă, am pierdut în fineța lui, tot cum, pentru același motiv, am pierdut din agerimea vèđului, a auzului și a pipăitului.

Sentimentul de simpatie pentru semenii nostri e de natură psihică; el e un principiu de sociabilitate și prin urmare fundamentul societății. El e cauza care ne împinge la milă pentru cei cari ne încunjură, și care ne face să ne interesăm de ei și să participăm la bucuriile și durerile lor. El ne face să ridem cu cei veseli și să plângem cu cei măhniți.

(Va urma)

giunea trecând la „Nazarineni”. I-se întâmplă însă că a căzut greu bolnavă, fapt care îi aduse o grea înstrăinare de conștiință: pentru-că s'a lăsat înșelată și și-a părăsit religioasă nazarină. Blăstemând deci pe spurgerea nazarineni și pe cei-ce i-ar mai asculta; lăsa cu limbă de mărte să fie îngropată de *reformați*. Drept aceea, ungerii reformați îndeplinirea toate preparativele necesare de înmormântare, dar' când colo la înmormântare nazarineni nepoftiți, aducând drept pe un ore care pierde vară, îmbrăcând mai rău de cât un strins de pe drumuri, respinseră pe reformați și împliniră ei ceremonialul înmormântării, ear' poporul reformat împreună cu fruntașii lor parochiali, s'au mulțumit cu rolul de boicitori, și sub ceremonialul nazarineni au urmat sieriul până la grăpă, îndeplinind apoi rolul de ciocni, astupând ei sieriul.

Lasă că îndolența reformaților față de nazarineni, cari și-au arogat drepturi acolo unde nu le aveau, zic acesta îndolență este cât se poate de condamnabilă și de neiertată, dar' acea ce ne-a atins mai mult este faptul, că sieriul a fost urmat și de un român de ai noștri cu numele Vasiliu Costea al mocanului și de două nurori ale lui, ear' tii sîi Ioan (bădica) și Vasiliu (strimbu) purtau sieriul pe brațele lor, identificându-se astfel cu nazarineni.

Acest părinte cu doi fi ai sîi după ce nu i-a succedat înegri pe preot înaintea poporenilor și în fața forurilor de sus, a domilit atât la micile de suflet încât cu tota familiei sa a trecut la nazarineni unguri.

Ei nu mai voiesc a ști nimic de toata lor mamă bisericească, ci îndeplinesc ceremonialul nazarineni. Ba ce e mai mult, născându-li-se acestora copii, i-au botezat cu o ungerică nazarineni care a fost cea mai depravată în comuna noastră. Astfel au ajuns de ocara comunei, dar' au ajutat și la săpă de lemn, căci averea și-au prăpădit-o la indemnul nazarineni, așa d. e. casele lor și-le-au dat spre folosința publică nazarineni.

Însă nu le e destul cu atâta, nu le e destul că s'au nefericit, că s'au aruncat în brațele peirei, ci ei acum caută să atragă și pe alții, cutrierând și comunele învecinate, peste tot căutând a atrage pe Români de la biserica cea adevărată, dar' până acum fără nici un succes, și cred tare că alți rătăciți între noi nu se vor afla.

De aceea pun la inima consătenilor mei și a tuturor Românilor să grijească a nu și părăsi legea, să nu și vînda sufletul și fericirea vecinică pentru-că a zis Iisus Christos că „nu e păcat mai mare decît a părăsi cineva o credință adevărată, dar' până acum fără nici un succes, și cred tare că alți rătăciți între noi nu se vor afla.

Oșorheanul.

NOUȚĂȚI

Hirotoniri. Sâmbătă a fost hirotonit întru presbiter candidatul la preoție Ioachim Ivan, ales paroch în Bărăști (tractul Hațegului) ear' Duminecă a fost hirotonit candidatul Nicolae Palade, ales paroch în Cămpeni.

Congregația Albei-inferioare e convocată pe 28 Martie, la Aiud. Tot-atunci se va face și deschiderea nouelor case ale comitatului.

Dela „Academia Română”. Academia Română din București a ținut Vineri ședința solemnă, în care s'a făcut prezentarea noului membru ordinar, a dlui Ioan cavalier de Pușcariu. Ședința s'a deschis la orele unu și jumătate, sub prezidenția dlui I. Negruțiu.

După prezentarea noului membru, s'a dat cuvîntul d-lui Pușcariu pentru a rosti discursul de recepțiune. Dl Pușcariu vorbește despre Ugrinus, un scriitor din secolul al XIII.

Din cercetările și datele culese, cam în aceeași epocă se găseau mai mulți cari purtau numele de Ugrinus.

Dl Pușcariu nu se ocupă însă de cât de trei dintr'înșii, unul de origine română, altul de origine germană, și al treilea de origine ungară.

Ugrinus de sigur însă a trăit în epoca de la 1291, data trecerii românilor din Făgăraș în Valahia și înființarea principatelor.

Dl Pușcariu relevă activitatea lui Ugrinus și termină mulțumind Academiei pentru alegerea făcută în persoana sa. După Dl Pușcariu ia cuvîntul Dl D. P. Hasdeu, ilustruș savant, și răspunde cuvîntului d-lui Pușcariu, în numele Academiei.

Dl Hasdeu vorbește de activitatea și meritele noului academieian, felicitându-l pentru alegerea sa. D-sa amintește că sunt tocmai douăzeci de ani de când răspundea discursului de recepțiune al unui alt academieian, om de stat și patriot ilustru: Ion Ghicaciu. După terminarea discursului, ședința se ridică la orele 3 p. m.

Deputat sinodal, în locul demisionatului Dr. Stroia a fost ales eri, în cercul electoral al Turdei, dl Dr. Nicolae Olariu din Sibiu.

Dar pentru bisericească. În numele comitetului respect. sinodului parochial ortodox-răsăritean din Șeica-mare protopresbiteratul Mediașului, subscrisul of. paroch. se simte plăcut îndatorat a aduce la cunoștință publică, și a-și exprima adânc simțita sa mulțumită și recunoștință față de marimăsoasă donătoare ved. preotăsoasă din Mosna Dna Maria Bozeșan, carea pătrunsă de iubirea de neamul și biserica sa și întru eternizarea memoriei neuitatului Dsale soț preot Ioan născut în Șeica-mare, a pus basă unei fundațiuni „Ioan și Maria Bozeșan” înzestrându-o cu suma de cor. 200,— avînd conform literilor fundaționale — a se folosi an de an în decurs de ani 20 jumătate din interese spre înfrumusețarea bisericii noastre din Șeica mare și jumătate a se capitalisa; ear' de aici încolo după lipsile locale chiar și toate, rămînînd capitalul fundațional neatăcut. Spre acest scop și conform dorinței donatoarei acel capital s'a și plasat în acțiunile băncii de la institutul Racotana din Șeica mare.

Servescă această nobilă faptă a stimetei noastre donătoare spre lauda și mulțămirea sa sufletăscă, precum și ca indemn de jertfa altora. Fie, ca totă viața iubimii noastre donătoare să fie însoțită de darul Dlui nostru Iisus Chr. și dragostea lui Dzeu Tatăl. Șeica-mare, la 8/21 Martie 1901. Oficiul parochial ort. răsărit. *Elie Ciuruga.*

Esamen la școala economică de model din loc. Ni-s'a trimis spre publicare Programul esamenului teoretic public ce se va ține la economia de model comitatensă (Sibiu, piața tirgului de vite Nr. 10) în 19 Aprilie 1901 (s. n.) la 3 ore după amiază. E următorul: 1. Lumba magiară, 2. Arimetica și geometria, 3. Fizica, 4. Științele elementare din economia de câmp, 5. Științele speciale din cultura plantelor, 7. Pomologia, 7. Științele speciale din cultura și igiena de vite. Cărțile de economie purtate de elevi, caetele lor etc. sunt espuse spre vedere publică.

Fapte vrednice de laudă și de imitat. Din Feneș ni-se scriu următoarele: Azi avui deosebita fericire să cercetez sf. bisericească ortodoxă română din comuna Feneș în protopresbiteratul Abrudului, — în acest sf. locaș pe lângă curățenia exemplară, veduți un prea frumos scoruș acum din nou edificat cu spesele vrednicilor credincioși parochieni Aron Romoșan epitrop primar, soția sa Anna, și Moise Romoșan. Din acest minunat scoruș, tinerul cor, compus și instruit prin stăruința neobositului paroch local Iosif Magda, a cântat cu o precizie, tact și dulcedă harmonică — în cât mulțămirea poporului present se reogînda în fețele lor vesele. Tinerii coriști cu puține excepțiuni sunt discipuli de ai preotului Magda — de pe timpul când era învățătoriu. — Numele lor sunt: Ioan Lup, Romulus Cociobea faur, Emilian Iu, Ioachim Todorescu pădurar, Trifon Corobeș, Vasile Achim, Petru Laslav, Ioan Olaișu, Ioan Paul, Ioan Bota, Alsandru Olaișu, Nicolae Romoșan, Vasile Ursu, Solomon Pușeriu, Nicolae Todorescu, Nicolae Cociobea, Alsandru Stanciu, Avram Tomuș și Nicolae Aron.

Începutul e bun, frumos și sănătos, înainte deci pe calea apucată, căci cântările noastre armonice și dulci înaltă inimile către făcătorii Universului, ear' Națiunii noastre mult cercate prin stăruința Voastră numai tală îi faceți! *Călătoriu.*

Preparandie în Zelau. Congregația comitatului Sălagiu, ținută săptămîna trecută, a votat din fondul de grădini frubeliane 40.000 corone pentru înființarea unei preparandii în Zelau. Orașul Zelau a oferit, spre acelaș scop 20.000 corone ori un intravilan corespunzător.

Poporațiunea Austriei. Zilele trecute s'a publicat rezultatul recensământului de la 31 Decembrie 1900, privitor la poporațiunea întregii Austrie. Conform aceluia la 31 Decembrie Austria avea 26.170.304 locuitori, cu 2.211.891 mai mulți de cât la 31 Decembrie 1890. În această cifră se vine de Bucovina 729.921 (cu 83.330 mai mult decît la 31 Decembrie 1890).

Un deputat disparut. „Hazăncă” scrie în numărul de Mercuri următoarele: „În cercurile de elită din capitală a produs mare senzație vestea, că deputatul dietal a fost comitatensă, baronul Nicolae Fiath, de

câteva săptămîni a dispărut din Budapesta. Cum se vorbește, baronul a plecat la America, unde a și sosit deja, și unde săptămîna trecută a plecat după el și soția-sa”.

Spital în Beiuș. Congregația comitatului Bihor, ținută Mercuri, a hotărît înființarea unui spital public în Beiuș. Totodată a votat mulțămirea protocolară episcopului Pavel din Oradea-in-mare, care spre acest scop a oferit gratis intravilanul și materialul de zidire.

Turburările studentesti din Rusia. Mercuri au fost arestați în Oaessa 194 studenți. Cei mai mulți dintr'ei vor fi înrolați la miliție, ear' restul va fi eliminat de la toate universitățile rusești. Se zice, că ministrul de război Kuropatkin a protestat contra înrolării acestora, pe motiv că înrolarea de pedepsă numai va strica armatei. Țarul însă a hotărît în contra voinței ministrului. La universitatea din Dorpat încă au fost turburări grave.

Boi premiați. La expoziția economică din Paris, ținută zilele trecute, au fost premiați trei boi grași cum rar s'a mai vedut. Primul premiu la căpăt un bou de greutate de 1599 chilograme, al doilea de 1257 chilograme, ear' al treilea premiu l'a căpăt un colos de bou tremăndian, care însă apesa la cântari numai 1154 chilograme.

Tuturor le este cunoscut, că semănțele de economie și de grădini ale lui Mauthner produc de trei-ori mai mult ca alte semănțe. Escelente sunt îndeosebi semănțele de napi împreunate cu marca firmei „Sternmark” și se deosebe de alte semănțe fabricate. Semănțele lui Mauthner sunt cu un cuvînt neintrecute și economii noastre fac foarte bine, dacă își comandă semănțele lor, numai dela firma Mauthner în Budapesta.

PARTEA LITERARĂ.

Concubinatul

originea și cauzele lui, de ce rezultă din el și mijlocele pentru împedecarea și stîrpirea lui

de Gavriil Hango.

(Urmare)

Administrarea intensivă a sacramentului penitenței mai cu sîmă la tinerime.

Eu susțin, că în nici o funcțiune bisericească nu poate preotul influența în mod mai binefăcătoriu asupra poporului, decît în taina pocăinței. Aici își poate desvîli credinciosul și păcatele cele mai ascunse, ba e chiar actor să facă acesta și apoi preotul îi poate da îndrumările cele mai corespunzătoare pentru curățirea lor. Și acesta pentru inviolabilitatea sigilului sacramentului, carele nu permite nici preotului nici penitentului sub nici o împrejurare să divulge ceva din cele ce s'au petrecut în mărturisire. Altcum preotul își perde darul, iar' penitentul se espune la pericole neprecalculabile. Se înțelege de sine, — scopul sacramentului se ajunge numai dacă preotul cunoșcîndu-și chemarea sa, are și tactul potrivit de a se folosi de acest mijloc de îndreptare a păcătoșilor. Altcum va purcede la mărturisirea unui copil și altcum la mărturisirea unui bătrîn; altcum față de tinerimea adultă, și altfelu față de cei căsătoriți; altcum față de veduvi și altcum față de concubini, mai luând în considerare la toți și împrejurările lor personale și sociale. Dar' mai susțin și aceea, că tocmai din cauzele acestea, taina acesta e și cea mai grea de administrat, pentru-că aici pelângă vaste cunoștințe teologice, îi mai trebuie preotului și multă cunoștință de omeni și mult tact fin, adeseori greu de câștigat, — deoparte, pentru de a-și pute câștiga încrederea penitentului și să și-o susțină, ca acela să-i spună totul, iar' de altă parte, pe acela să și-i pōtă da și îndrumările cele mai corespunzătoare pentru îndreptare după trebuințele și împrejurările lui sociale. Dar' apoi, cu câtă băgare de sîmă trebuie să fie la mărturisirea celor batjocoritori de cele sante, ca să nu espună taina la ridicol, ori pe alții să nu-i sparie dela ea! Cu câtă înțelepciune și blîndeță trebuie să purcedă față de prunci, ca să li-o facă plăcută pentru totdeauna, și în fine față de adulți, ca să nu fugă de ea etc. Încă dela început s'a simțit greutatea administrării acestei taine, căci chiar și Sântii Părinți foarte adeseori amintesc despre acesta, până ce unii s'au ocupat din literatură a acestei tinerime. Eu recoman din literatura bisericească noastră în

privința acesta opul: Carte foarte folositoare de suflet despărțită în trei părți, I. Învățătura către Duhoșnic, II. Canoanele S. Ioan Pustnicul, III. Sfătuirii dulci către cel ce se ispo-văduese, traduceri din limba greacă și tipărită cu binecuvîntarea Sântului Sinod al bisericii ortodoxe române din România, București, 1898, Tipogr. Cărților bisericesci. — Dar' mai cu sîmă să se ferescă preotul de dictarea de canoane pentru liturgii multe, mai cu sîmă celor sêraici, ca să nu apară, că vră se și facă numai venice din mărturisire. Prin astfel de canoane se înstrîinează cei mai mulți dela mărturisire.

Deci trec la alt mijloc și foarte important pentru împedecarea concubinatelor.

Intervenirea imediată și urgentă a preotului la cei ce ar intenționa a păși în concubinată, precum și la părinții, rudeniile, tutorii și nașii lor de botez și de nuntă.

Îndată ce preotul ar simți, că ore cine din concubinatul intenționează contractarea vreunui concubini, nenumărată decît sê cheme pe respectivii separat la sine, și după ce li-a arătat frumuseța fecioriei și a castității în viața familiară și veduvie (la fiecare după starea personală), să le arete și imensele rele ce isvoresc pentru ei, pentru eventualii prunci și pentru societate din o viață familiară spurcată și nelegitimă — și în viața aceasta și mai cu sîmă în viața viitoare vecinică. Tot așa în cas de lipsă să cheme la sine și pe părinții, rudeniile, tutorii și nașii lor de botez și de nuntă, ca și ei, amăsurați și datorinței lor ca atari, să-i dea mîna de ajutoriu pentru împedecarea acestei fărădelegi intenționate. Și dacă nice atunci nici alții nu ar veni la el, să-i deceteze unii el preji denși în concubinată, căci pastorul cel bun caută oia cea rătăcită până o află, și aflîndu-o și putîndu-o a o readuce la staul, se bucură mai mult de ea, de cât de cele multe, ce nu au rătăcit. În cazul estrem, să-i amenințe pre cei culpabili cu punerea sub auatemă etc. (Va urma.)

Din public*).

Dare de sîmă și mulțămintă publică.

Cu ocaziunea producțiunii musicale teatrale arangiate de tinerimea rom. din Șoimuș și jur în favorul bisericeii noastre gr. or. din Șoimuș-mureșan în 13/26 Ianuarie a. c. au încurs de tot 76 corone, din cari subtragîndu-se spesele cu 61 corone a rezultat un venit de 15 corone, care sumă s'a și transpus la cassa bisericeii noastre.

Cu suprasolviri și rescumpărare de bilete au binevoit a ne onora următorii: On. Domni Adam Lazar, not. cerc. 4 cor., Alim-piu Oprea, preot Secarîmb cu 3 cor., Prea On. Domn George Romanul, protopresb. și on. D. George Nicōra, paroch în Deva, Petru Gabor, paroch în Certes și st. Dōmna Bogdan Irma, din Șoimuș câte 2 cor., on. domni A. Nicōra, Toma Roș, Loghin Ardelean, Dionis Ardelean, Ioan Filimon, Ioan Straja, din Deva câte 1 cor., domni Ioan Straja, Secarîmb, Dumitru Abrudean, Fizeșbarbura, Pavel Popa, Gialacuta, N. Stoicoviciu, not. cerc. Canel, Fekete Gyula, Găbor István și Vasile Stan, din Șoimuș câte 1 cor., ear' domnul Caprini Alois din Șoimuș cu 2 pachete lumini de stearin.

Deci subscripții în numele comitetului și al poporului nostru din Șoimuș venim și pe acesta cale a aduce cele mai căldurose mulțămite atât marimăsoșilor suprasolvitori cât și tuturor binevoitorilor participanți și spriginitori.

Tot cu acesta ocaziune aducem mulțămitele noastre și profunda recunoștință dlor înv. George Copos și Ioan Bărna precum și tinerului Ioan Berariu și înv. Petru Aslău, cari nu au cruțat spese și ostănele, ci cu conducerea acestei producțiuni și petreceri plăcute ni-au căștigat atât modestul profit material, cât mai mult însă profitul și reusita morală și plăcutele suveniruri.

Șoimușul-mureșan, la 25 Febr. 1901.

Georgiu Guga
paroch

Petru Muntean
epitrop

* Pentru cele cuprinse în rubrica acesta Redacția nu primesc răspunderea.

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroch din parochia de clasa a III-a din Dencul-mare se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasionate la cöla B. pentru întregirea venitelor preoțesci dela stat.

Competenții au a-și trimite concursese instruite conform legilor din vigöre subsemnatului oficiu protopresbiteral, de unde se și pot lua informațiuni mai detaiate în cauză în termenul sus indicat.

Oficiul protopresbiteral rom. gr. or. al Orăștiei în conțelegere cu sinodul parochial concernent.

Orăștie, 12 Februarü v. 1901.

Vasile Domșa
protopresbiter.

Dela **Librăria Tipografiei archidiececane** în Sibiu se pöte procura

Introducere în contabilitate
și

Contabilitatea

în partidă simplă

de
I. C. Panțu

profesor la școala superiöră de comerciu.

Prețul 2 coröne.

Calendariul archidiececan

este cel mai eftin. **40 fileri**
plus porto 10 fileri (fără șematism).

La comande mai mari se dă rabatul de 20%. Se pöte procura dela

Librăria Tipografiei archidiececane, Sibiu.

Farmacia lui F. I. R. Hotter la sf. Iosif, Wien, XII/2 Schönbrunnerstrasse 182.

Absorbinalul lui Hotter.

1/1 Flacon fl. 6. —, 1/2 Flacon fl. 3.50. delătură töte umflăturile și depunerile de gräsimi fără să vateme părului. Intărește nervii atacați și slăbiți, delătură și distruge töte nodurile în muschi, și servește și ca scut în contra aprinderilor; cu deosebire e probat la umflăturile produse din cauza fearelor, apoi în contra aricitei umflărei copitei, genunchilor umflați, mai departe în contra umflăturilor (noduri) de vine, în contra umflăturei picioarelor la glesne și la încheietura degetelor cu un cuvënt în contra tuturor umflăturilor ori unde s'ar ivi.

HOTTER

Preparate pentru veterinari, cele mai bune ale timpului mai nou, cari după atestate numöröse nu au fost ajunse de alte mijloace de natura aceasta.

Să se ceară numai preparate de ale lui Hotter și să nu se primescă altele. Deposit în farmacii și Droguerii.

Deposit principal la Dr. Emil Budai farmacia orașului Budapesta (Stadthausplatz) la Dr. Leo Egger & J. Egger Farmacia Palatinului VI Váci körút 17 și la farmacia Iosif Török Bpesta. VI Kiraly utca 12.

Fluidul lui Hotter „Training“

1 Sticlă cu fl. 1.20. Conservează nervii și muschii până la bătrânețe înaintată totdeauna puternicii și vioi, pune în stare pe animal să înțelege cele mai mari strapații și fugi, să înțelege după frecare cu fluidul „Training“.

Să mai folosește cu succes uimitor la töte urmările cari obvin din opintiri prea mari, ologie, reumatism, și înțepenire.

Praful de porci a lui Hotter.

Nr. I și II
1 kg. fl. 1.20. Cel mai buu mijloc pentru a produce pofta de mâncare și cu acesta prosperarea porcilor, förte acomodat în contra orbalțului (brâncă); Nr. II este de a să întrebunța la urdinare.

Mijloc în contra Colicei alui Hotter.

1 Sticlă fl. 1.50. Contra la tot felul de colică și contra opririi udului la cai precum și contra umflăturilor la vite cornute. [54] 93-104

Praful nutritor alui Hotter, pentru cai și vite cornute

1 Pachet cu 80 cr. Un adaus escelent la nutremânt, pentru a ținea vitele sănătoase și cu putere este de a să folosi la töte suferințele de rărunchi de ficat și de nervi.

Alifia lui Hotter pentru delăturarea crescăturilor de oase.

1/1 Cutie cu fl. 2. 1/2 Cutie cu fl. 1.20. delătură crescăturile de oase și depunerile osoase chiar și după 4-6 săptămăni. (boală învechită).

Iceöne sfinte.

Mărimea în Cm.	förte fine					fine					simple:																			
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/68	55/63	63/79	74/100															
	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.															
Adormirea Maicei Domnului .	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Archangelul Michail	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Gavril	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Apostol fiecare	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Bunavestire	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Domnul Christos	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Nașterea Domnului	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Botezul	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Fuga la Egipt	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Iisus în biserică (12 ani)	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
La nunta din Cana	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Iisus pe mare	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
în vie pe Lazar	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Schimbarea la față	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Iisus în muntele Maslinilor	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
pe cruce	35	—	40	60	51	80	70	—	89	60	23	10	25	90	40	60	49	—	65	80	12	60	14	—	16	10	23	80	32	20
Punerea în mormönt	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Invierea	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Inălțarea	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Floriile	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Tăierea împrejur	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Constantin și Elena	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Sfântul Dumitru	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
călare	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Evangelist fiecare	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Sfântul George	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
călare	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Inălțarea sfinteï cruci	35	—	40	60	51	80	70	—	89	60	23	10	25	90	40	60	49	—	65	80	12	60	14	—	16	10	23	80	32	20
Ilie prorocul	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
în car de foc	35	—	40	60	51	80	70	—	89	60	23	10	25	90	40	60	49	—	65	80	12	60	14	—	16	10	23	80	32	20
Ioan în pustie	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Maica Domnului	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Sfântul Nicolae	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Nașterea Maicei Domnului	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Petru și Pavel	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43	40	60	20	11	20	11	90	14	—	21	70	29	40
Pogorirea Duchului sfânt	39	20	44	80	58	80	81	20	106	40	26	60	29	40	46	20	56	—	72	50	14	—	16	10	18	20	26	20	30	40
Simeon	28	—	33	60	42	—	56	—	70	—	18	20	21	—	30	80	39	20	56	—	9	80	10	50	11	40	19	60	26	60
Sfânta Treime	30	80	37	80	46	20	61	60	78	40	20	30	23	10	35	—	43													